

faktisk tale om, at man forbedrede det for de svagest funderede lønmodtagere. Derfor var det et meget, meget dårligt eksempel.

Men hr. Bent Bøgsted må vel erkende, at det, han er med til her, er at tage fra de svageste lønmodtagere, og jeg synes, det ville have klædt hr. Bent Bøgsted at komme herop og forklare, at sådan er det, og at det står han ved, at sådan har man gjort: Man har taget fra de svageste lønmodtagere

Men det behøver hr. Bent Bøgsted heller ikke, for vi kan jo konstatere, at sådan er virkeligheden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi. (Gennemførelse af det nye udsætningsdirektiv m.v.).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 28/2 2002, Første behandling 11/3 2002. Betænkning 8/5 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

I SF ville vi meget gerne have stemt for det her lovforslag, som rummer en række fremskridt på gensplejningsområdet.

For det første indfører det i dansk lovgivning de tidsbegrænsede godkendelser, som så falder bort efter en periode, det indfører langt strammere risikovurderinger, og det giver en større folkelig indflydelse.

Der er også mangler i EU's og i Danmarks regulering af de gensplejsede afgrøder. Vi mangler at få præcise regler for sporing og mærkning, men vi har et genstop, som varer, indtil de ting er på plads, og vi mangler regler for erstatningsansvar.

Kl. 22.05

Men der er et helt uløst problem, som ingen har forholdt sig seriøst til, hverken den danske regering eller EU-systemet, og det er det problem, der hedder spredning af GMO-afgrøder til andre konventionelle eller økologiske afgrøder på andre producenters marker. Det har vi fra Miljø- og Planlægningsudvalgets side spurgt til igen og igen under udvalgsarbejdet, og det har åbenbart ikke været muligt for regeringen at give noget som helst svar på, hvorfor man ikke vil regulere det forhold i dette lovforslag.

Dertil kommer, at det i dag er kommet frem, at EU-Kommissionen har modtaget en rapport, en videnskabelig rapport, i januar dette år, som tydeligt viser, at der vil komme meget store udgifter for andre producenter, for andre landmænd, både de konventionelle og de økologiske, som ikke har gensplejsede afgrøder på deres marker. Det bliver nævnt, at helt op til 41 pct. i omkostningsstigninger vil blive resultatet af denne manglende regulering.

Dertil kommer, at konventionelle ikkegensplejningsafgrøder og deres producenter vil komme i et meget stort afhængighedsforhold, og at der vil være trusler mod det økologiske landbrugs fortsatte eksistens.

Denne rapport er åbenbart blevet hemmeligholdt af EU-Kommissionen. Den er ikke indgået i denne lovs forberedelse, selv om den er uhyre relevant, og på den baggrund vil jeg gerne spørge miljøministeren om nogle helt konkrete ting, som jeg håber at vi kan få svar på.

Kender miljøministeren den rapport, som har ligget i Kommissionen siden januar 2002? Kan miljøministeren oplyse, hvad konklusionerne i den pågældende rapport er? Hvad er miljøministerens kommentarer og reaktioner på konklusionerne i rapporten, og hvorfor vil regeringen ikke regulere spørgsmålet om spredning af gensplejsede afgrøder, forureningen med gensplejning fra de gensplejsede marker til de konventionelle og økologiske marker?

Foreløbig har vi ikke fået svar, men regeringen skylder os svar, og jeg håber, vi kan få dem i dag.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Da ordføreren på området ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Et flertal i Folketinget står over for at ville gennemføre en lov, der giver mulighed for at udsætte genmodificerede planter til kommerciel brug i Danmark. For at få tilladelse til det skal den genmodificerede plante gennem en række tests, der skal vise, hvilke risici der er forbundet med en udsætning. Overvejelserne skal gå på miljø, natur og sundhed, men loven har imidlertid et kæmpe hul.

Formentlig vil enhver producent af GMO-planter og -frø forvente, at en godkendelse giver ret til at sælge frø, som landmænd kan så i lighed med almindelig gammeldags såsæd. Hvis f.eks. Danisco får godkendt en GMO-foderroe, så ophører deres ansvar ifølge lovforslaget, når de har vist, at risiko for miljø, natur og sundhed er lille. Danisco skal ikke med det her lovforslag sørge for at vide, hvor der bliver sået GMO-foderroer. Danisco skal ikke kontrollere, hvorvidt deres produkt i dets anvendelse spreder sig til andre landmænds afgrøder.

Erfaringer fra bl.a. Canada, Mexico og Frankrig viser, at GMO-afgrøder har smittet ved pollen eller frøspredning over langt større afstande end forudset. Men selv hvis man mener, at spredning kan forhindres ved særlig dyrkningsteknik og skrappe sikkerhedsforanstaltninger, er forudsætningerne overhovedet ikke på plads i Danmark. Det gælder bl.a. en række uafklarede spørgsmål om mærkning og sporing af GMO, og det gælder risikoen for spredning.

Fødevarerministeren og miljøministeren varslar, at de vil behandle problemet ved til januar at udarbejde en strategi for håndtering af dyrkning med GMO, men vil ikke sige, hvad strategien skal indeholde. Vil den indføre afstandskrav, regler for ansvar, mulighed for, at landmænd skal nedlægge veto mod GMO, eller at kommuner kan forbyde GMO lokalt?

Vi risikerer, at der nu vedtages en lov, der giver de store gensplejningselskaber, især giganten Monsanto, men også danske firmaer mulighed for at få godkendt nye afgrøder, som slippes løs på de danske marker, uden at disse firmaer kan holdes ansvarlige for spredning til andre afgrøder. Det kan betyde økonomisk ruin for de økologiske jordbrugere, for her må der overho-

vedet ikke anvendes GMO i afgrøderne. Men også for konventionelle landmænd kan det være en trussel, hvis der sker en spredning i et omfang, så de godkendte bagatelgrænser overskrides.

Loven har som lov betragtet en række andre mangler. Der indføres ekstraordinære høringsprocedurer og etiske vurderinger, men det er uklart, hvilke kompetencer, hvilken indflydelse såvel særlige nedsatte råd som høringssvar vil have. Der henvises til, at høringsprocedurerne skal nedfældes i en kommende bekendtgørelse. Eftersom der lægges meget vægt på disse høringer i lovtæksten, ville det være godt, om der i det mindste lå et udkast til sådan en bekendtgørelse, før loven blev vedtaget.

Kl. 22.10

Forsigtighedsprincippet påstås at være bærende for loven. Derfor bør det være den oprindelige udformning af princippet, som indgår i lovtæksten.

Om godkendelsesprocessen mener Enhedslisten, at vi også er i alvorlig knibe med denne lov. Hvilke muligheder har vi for at forhindre udsættelse af en GMO, som Miljøministeriet ikke har tillid til? Total harmonisering indebærer, at Danmark skal acceptere godkendelser fra andre EU-lande efter en procedure, hvor Danmark og andre lande kan komme med indsigelser mod andre landes godkendelser. Men Kommissionen kan gennemtvinge godkendelsen, hvis blot der ikke er et kvalificeret flertal imod, dvs. med et mindretal af lande bag sig, og derfor kan vi i Danmark i sidste ende blive tvunget til at tillade udsætning af GMO, vi ikke har tillid til.

Det er godt, når De Radikale lægger sig på sinde at forbedre loven, når det gælder anvendelse af antibiotikaresistente markørgener. Mindre godt er det, at De Radikale ikke har overvejet, hvad GMO'er egentlig bruges til i virkelighedens verden. Fru Elsebeth Gerner Nielsen har udtalt til Politiken, at hun ikke er tilhænger af, at gensplejning bruges til at gøre planter resistente over for sprøjtemidler. Det burde De Radikale så stille krav om i loven, for virkeligheden er jo, at 89 pct. af de GMO-afgrøder, der dyrkes i dag, er fremstillet præcis med den evne at kunne tåle herbicider, langt de fleste af dem Roundup.

Enhedslisten indstiller på den baggrund forslaget til forkastelse. Vi har et ændringsforslag, som vi selvsagt selv støtter, og vi støtter det af De Radikale stillede ændringsforslag om at forbyde antibiotikaresistente markørgener.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Allerførst vil jeg godt benytte lejligheden til at sige tak for en god behandling af lovforslaget. Vi har jo haft mange møder og samråd osv., og jeg har mødt en stor forståelse for, at vi sammen skulle prøve at få det her på plads, og det håber jeg sådan set stadig.

Der blev fremført et par synspunkter, som bl.a. gik på en rapport. Jeg kan sige om den rapport, der er omtalt, at miljøministeren ikke kender den. Jeg har så sent som i dag spurgt, hvor den befinder sig i systemet i forhold til Danmark, og det svar, jeg har fået, og som jeg kan forholde mig til, er, at den er på vej om meget kort tid, og så må vi jo se, hvad den indeholder.

Jeg ved ikke noget om, om rapporten skulle være hemmelig. Jeg har kun spurgt efter den og har fået det svar, jeg har omtalt, og derfor kan jeg jo af gode grunde heller ikke have nogen holdning til den eller vide, om der er nogle konklusioner i den, for jeg har ikke set den. Men uanset det er det meget vigtigt, at vi holder tingene adskilt i debatten, og det er det, forslaget arbejder med. Det er et spørgsmål om sundhed, natur og miljø.

Når vi diskuterer det, som nogle har rejst spørgsmål om, også i samråd, nemlig spredningsrisiko, er det jo et område, der henhører under Fødevareministeriet. Derfor var fødevareministeren også med i samrådet, og da fødevareministeren vel egentlig må være klar over, at det spørgsmål kom op i dag, vil jeg gerne sige, at det, fødevareministeren svarede, netop var, at der nu bliver udarbejdet en rapport. Den vil ligge til grund for den handlingsplan, der ved udgangen af 2002 skal danne grundlag for, hvilke betingelser og hvilke krav der skal stilles for netop at undgå spredningsrisiko.

Danmark har et moratorium. Vi har sammen med Grækenland, Frankrig, Italien, Østrig og Luxembourg tilsluttet os en erklæring om ikke at give nye tilladelser til dyrkning og markedsføring af GMO. Baggrunden herfor er et ønske om at få vedtaget et effektivt sporbarhedssystem, som kan sikre pålidelig mærkning af GMO'er, og det har der da været bred opbakning til i Folketinget.

De to forordningsforslag om sporbarhed af fødevarer- og foderfremstillede GMO'er og om genetisk modificerede fødevarer- og foderstoffer er i øjeblikket under forhandling i EU. Det er disse to forslag, der tilsammen skal sikre pålidelig mærkning for alle produkter, og så længe de ikke er vedtaget, har regeringen ingen planer

om at ændre sin holdning om, at Danmark fortsat inden for rammerne af sine beføjelser vil suspendere nye tilladelser til dyrkning og markedsføring af GMO.

Kl. 22.15

Man kan godt diskutere, hvad regeringen har sagt eller ikke sagt, men det er i grunden meget tydeligt. Regeringen har sagt, at vi er nødt til først at have de oplysninger, som ligger i fødevareministerens regi, og så bliver der udarbejdet den rapport, som skal danne grundlag for årene efter 2002.

Jeg kan ikke stå her på talerstolen i dag og sige, om vi er klogere om en uge. Som jeg har oplevet det, vil vi måske have rapporten, men om spredningsrisikoen må jeg sige, at det stadig vil forholde sig sådan, at det er fødevareministeren, der skal lave oplægget, og som jeg hørte fødevareministeren sige i samrådet, vil det ikke kunne være færdigt før ved udgangen af 2002.

Forslaget her kan derimod sagtens være klar. Det handler om, hvorvidt vi vil implementere EU-bestemmelserne i lighed med andre lande, eller vi ikke vil. Vi kan altså overholde fristen, som er sat til den 17. oktober 2002, for der ingen problemer med at implementere forslaget senest den 17. oktober 2002. Vi kan vælge at sige, at vi også vil drage nogle andre problemer ind fra et andet område, og det skal jeg selvfølgelig ikke forholde mig til, men blot sige, at sådan kan man gøre. Men der er intet til hinder for, at vi kan godkende forslaget her.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Men miljøministeren siger, at man kan vælge at bringe nogle andre problemer ind, som stammer fra et andet område, men det er jo kun et spørgsmål om, hvordan ressortfordelingen er mellem miljøministeren og fødevareministeren. Problemstillingen er jo fuldstændig den samme, nemlig at gensplejsede planter forurener ikke-gensplejsede planter, uden at vi kan forhindre det med den lovgivning, der eksisterer i dag.

Der foreligger to rapporter, som er kommet i løbet af foråret, og som viser, at den risiko er meget stor, meget nærliggende og har meget dramatiske konsekvenser. Der er en rapport fra Det Europæiske Miljøagentur, som viser, at der er en massiv spredning, og nu er der altså en rapport, som har været hemmeligholdt i 4 måneder, som viser, at de økonomiske konsekvenser og afhængighedskonsekvenserne er massive for det konventionelle landbrug og for det økologiske land-

brug. Men i dag vil regeringen alligevel vedtage en lov, som ikke regulerer det spørgsmål, og det er da uansvarligt.

I dag havde Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg et møde med miljøkommissær Margot Wallström, som tilkendegav, at efter hendes opfattelse kunne Danmark godt regulere disse spørgsmål, fordi der ikke eksisterer fællesregler. Er miljøministeren enig med EU's miljøkommissær i, at Danmark har den suveræne ret til at regulere spørgsmålene, hvis vi ønsker at gøre det?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er i hvert fald enig i, at nu tager vi hele den debat, vi har haft i samrådet, nok en gang.

Jeg er klar over, at i dag vil man stille de spørgsmål, som man godt ved ikke kan besvares, fordi spørgsmålene afhænger af, om man i et andet regi, nemlig i fødevareministerens regi, finder den redegørelse.

Jeg vil i hvert fald gerne have det helt klart, at hvis nogen siger, at der er en rapport, der er hemmeligholdt, må det være hr. Jørn Jespersen, som bringer spørgsmålet ind i debatten i dag. Jeg kender ikke noget til, at nogen rapport er hemmeligholdt, og fordi en rapport endnu ikke er offentliggjort, er det jo ikke det samme, som at den er hemmeligholdt.

Jeg tror og håber, at der rundtomkring bliver arbejdet på en del redegørelser, som ikke offentliggøres, før de f.eks. er godkendt af de mennesker, der skal lægge navn til dem. Hvis man laver en rapport, må det jo også være sådan, at man skal være færdig med den, før man kan offentliggøre den, men det er jo ikke det samme som at give den et dramatisk skær af, at den er hemmeligholdt. For mig at se ligger der næsten det i det, at nogle ikke har ønsket, at den måtte komme ud, eller måske noget andet, men jeg kan bare sige, at det kan jeg i hvert fald på ingen måde svare på, for det kender jeg ingenting til.

Men jeg vil sige, og det ved hr. Jørn Jespersen godt, at dette forslag kan vi vedtage, for det lever fuldstændig op til de problemer, der er omkring natur, sundhed og miljø. Vi har vores moratorium, vi står ved det moratorium, og jeg ved endda, at i betækningsbidraget blev det skrevet ind, at Danmark først kan ophæve sit moratorium, når vi har overbevist de andre fem lande om, at moratoriet skal ophæves.

Efter min bedste overbevisning må jeg sige, at dette forslag kan man godt vedtage. Men man skal arbejde videre med de andre problemer, som stadig vil være der, og som jeg helt bestemt ikke tror man kan løse over én uge, og da slet ikke når rapporten ikke er offentliggjort endnu. Derfor må man tage tiden til det, og det håber jeg man gør sagligt og fagligt og får det ordnet, så vi er klar ved udgangen af 2002.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo bekymrende, at miljøministeren er så dårligt orienteret om sagen.

Faktum er, at rapporten er færdig. Det er ikke et spørgsmål om, at vi venter på en rapport, der ikke er færdig, for den blev færdig i januar 2002, altså for 4 måneder siden, og på det tidspunkt blev den fremsendt fra EU-Kommissionens videnskabelige enhed til Kommissionen, men den er ikke offentliggjort. Hvorfor er den ikke det?

Hvordan kan det være, at forskningsenheden skriver til Kommissionen, at det er et meget følsomt område, og foreslår og opfordrer til, at den udelukkende er til internt brug, altså ikke til offentliggørelse, hvordan kan det være, hr. miljøminister? Hvordan kan det være, at Margot Wallström, da hun i dag blev forespurgt om disse sager, sagde, at hun tror da bestemt, den er offentlig, men efter at have undersøgt sagen må hun oplyse over for de grønne organisationer, at den ikke er offentliggjort endnu. Får det ikke nogen alarmklokker til at ringe hos miljøministeren?

Så bliver det sagt, at det ligger i et andet regi at regulere forholdet, nemligovre hos fødevareministeren. Jamen forbrugerne, der vil undgå gensplejsede fødevarer, er da ligeglade med, hvor det ligger, og miljøet er da ligeglad med, hvilken minister der har ansvaret.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er altså muligt, at SF befinder sig i en knibe nu, men den er jeg ikke en del af.

Jeg vil bare sige, at de oplysninger, som hr. Jørn Jespersen kommer frem med, har jeg ikke, og jeg har heller ikke i det møde, jeg har haft med Wallström i dag, overhovedet hørt om dem. Vi har spurgt i EU-Kommissionen efter den rapport, og jeg kender ikke noget til, om noget er blevet stemplet eller ej. Jeg har set, at Greenpeace har været ude og sige noget om det,

men jeg kan jo ikke som minister stå her og sige, at så er sandhedsvidnet fundet.

Jeg må altså sige helt klart: Situationen er den, at vi har spurgt i dag til den rapport, og vi fik at vide, at om ganske kort tid vil den komme. Om man kan lide den danske indretning med ressort eller ej, skal jeg ikke forholde mig til, men kun sige, at ligesom ved samrådet vil det igen blive oplyst her fra Folketingets talerstol: Dette lovforslag reguleres af miljøministeren.

Jeg kan altså ikke vide, hvad forskellige kommissærer udtaler om disse ting. Men jeg tager mig af det, der har med miljøet at gøre, og det har lovforslaget her. Det har med sundhed, natur og miljø at gøre, og det er det, vi forholder os til.

Moratoriet er opretholdt, Danmark har stadig nøjagtig den samme mulighed, som før der blev skiftet regering, og vi bakkede i øvrigt også op om det før. Men det, der måske er overraskende, er, at SF måske har en ny situation.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der foreligger en rapport, som viser, at det forhold, at man godkender gensplejsede planter, vil føre til massiv forurening af alle andre marker og af naturen som sådan. Det vil få dramatiske konsekvenser for landmændenes økonomi, for deres afhængighed af store multinationale selskaber og for natur og miljø.

Miljøministeren kender ikke konsekvenserne, men alligevel ønsker han at få sit lovforslag vedtaget uden at inddrage rapporten. Ville det ikke være mere ansvarligt, hvis miljøministeren sagde: Der foreligger nogle nye oplysninger, og dem må vi have ind i billedet, inden vi vedtager lovgivningen? Det nytter jo ikke noget at henvise til moratoriet, for det vedrører sporing og mærkning og ikke spredningsrisikoen.

Jeg beklager, hvis miljøministeren og fødevarerministeren ikke er i stand til at koordinere regeringens politik, men det er jo sådan set regeringens problem og ikke befolkningens problem. Men jeg synes, miljøministeren skulle leve op til sit ansvar og tage de problemer, der er blevet påpeget, alvorligt og sige: Nu foreligger der tilsyneladende nye oplysninger, og dem bliver vi nødt til at inddrage i arbejdet, før vi kan vedtage

lovgivningen. Jeg vil gerne spørge miljøministeren, om han er indstillet på det.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det kan godt være, at hr. Jørn Jespersen er ved at blive irriteret, men det kan jeg jo ikke gøre noget ved. SF må forholde sig til, hvad de vil, og hvis SF mener, der er kommet nogle nye oplysninger, som gør, at de mener, forslaget skal tilbage til udvalgsbehandling, stiller jeg mig altså ikke i vejen.

Kl. 22.25

Jeg vil bare sige, at problemet er, at SF godt ved, at der ikke kommer nogen nye oplysninger. Jeg skal ikke diskutere det mere, men jeg er nødt til at sige, som sagen er oplyst her og nu, at jeg nu alligevel er glad for at se, hvor mange i udvalget der bakker op om regeringen. Det er vel faktisk kun SF og Enhedslisten, der har problemer.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig? (*Ophold*). Hr. Jørn Jespersen har haft tre korte bemærkninger.

Det vil sige, at man ønsker forslaget tilbage til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 9 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om teknologi og innovation.

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 13/3 2002. Første behandling 4/4 2002.

Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 45 stemte for, 57 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 46 stemte for, 55 imod.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål m.v. og om ophævelse af lov om Telestyrelsen.

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 4/4 2002. Første behandling 16/4 2002.

Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om radiofrekvenser.

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsat 4/4 2002. Første behandling 16/4 2002.

Betænkning 2/5 2002).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.